

מדינת ישראל
הכנסת

פ.ט.

פרוטוקול מס. 20 / ב'

מישיבת ועדת השירותים הציבוריים, שהתקיימה ביום
ב', י"א באדר א' תשי"ז - 12.2.57, בשעה 9.00.

נוכחו - חברי הוועדה:

ס. ארם - היו"ר
נ. ארדיטי
ד. הקטין
ב"צ הראל
א. וילנסקה
פ. זוארץ
י. כמיס
ט. יוניצ'מן
ח. יהודה
ט. כפרי
ד. נצר
ר. צברי

סדר-היום: ט ו נ ו ת .

- = - = - = -

אני פותח את הישיבה.

היו"ר מ. ארם:

אני מצטער מאד, שהזמנה למסדר הבריאות
לבוא להסתתף בישיבה של היום לא נשלחה, וזאת באשמת מזכירות הכנסת.

הזדמנות היא לנו לעבור על כל המכתבים
שנשלחו אלינו. ראשית, ענין מרפאי-הסנייים. התעורר גל של התמרמרות
בקרוב ציבור רופאי הסנייים ומרפאי-הסנייים. קבלנו מכתבים בהם מובעת
החנגדות למרפאי הסנייים, ומכתבים שהם בעד מרפאי הסנייים. אני רוצה
סאנו נקיים דיון בענין זה בעוד שבועיים.

לקיים דיון בענין מרפאי הסנייים בעוד שבועיים.

ה ו ח ל ט

ועוד: נטי "חירות" בעלבו
על כי לא שיתפנו אותן ביטיבותינו בענין ייבוא הבגדים. כתבתי להן
שאנו שלחנו להן את הסיכום שלנו בכעיה זו בדיוק כמו שלחנו לארגונים
הציבוריים האחרים.

הנה יש בידי מכתב מטעם תושבי מחנה פרדס-חנה.
(קורא את המכתב מיום 17.1.57).

לדעתי, יש לענות להם.

ב. ארדיטי:
אני מציע שמספר חברי יבקרו בפרדס-חנה ויראו
את המצב מקרוב.

ש. כפרי:
בעיה זו אינה חדשה לנו. טיפלו בזה לא מעט
חברים, היו משלחות וכו'. איננו יכולים
לבוא ולטפל בענין זה מחדש, כאילו לא היה ולא כלום.

היתה ועדה מטעם ועדת העבודה ומבאי-כוו
מסדר הסעד, אשר בראשה עמד חבר הכנסת ברנר. אני מציעה שכבוד היושב-ראש
יפנה לגורמים שפעלו בענין זה, ולאחר מכן אנו נחליט להזמין לישיבה,
ונקבע מה יש לעשות.

ג. צברי:
ישנה תכנית קונסטרוקטיבית בענין זה, אולי
נשמע מה הן התכניות הללו בכדי לראות
מה חלקם של האנשים האלה.

ב. ארדיטי:
אינני מתנגד להצעת חברת הכנסת כפרי שתהיה
ועדת מטעם. אני אומר, שתהיה ועדת מטעם
גם מטעם לפרדס-חנה. אני סומע כאן הצעה
אחרת מחבר הכנסת זוארץ, להרחיב את ועדת מטעם זו ושהיא תתענין לא רק
בענין פרדס-חנה.

ג. הקטין:
אני מבינה על מה מדובר כאן. בעיית הקסיסים
היא בעיה קשה מאד. אני לפני שבוע הייתי בעכו
בשליחות מפלגתי, וקבלתי שם קהל. באו אלי אנשים בעלי מקצוע, הם
אינם יכולים לקבל עבודה רק משום שהם מעל לגיל. הם מבקשים סידור
בעבודה, הם רוצים לאכול. אני הגשתי בענין זה שאילתה לשר העבודה,
ונקשתי ממנו להסביר מה עשתה ועדת העבודה בענין הקסיסים.

היו"ר מ. אדם:
אין זה שייך לענין בו אנו דנים כעת.
אנו דנים כעת על מחנה פרדס-חנה. אני אומר
שאנו חייבים לענות להם. אני מקבל את הצעתה של חברת הכנסת כפרי.
הרי הם פנו לא רק אלינו, הם פנו גם לסוכנות היהודית ולמסדר הסעד.
אני אפנה אל גורמים אלה כדי לדעת מה הם עשו בענין זה. ועתה, ברצוני
לבקש מחבר הכנסת ארדיטי לדחות כרגע את בקשתו לבקר במחנה, כי כיצד
נבוא אליהם מבלי לדעת את הענין? (ב. ארדיטי: אני מסכים).

ועתה, נעבור לענין קואופרטיב "התקוה" של
העוורים. חברת הכנסת נצר ואנכי בקרנו בקואופרטיב זה. אנקט את
גב' נצר למסור פרטים מקורבנו זה.

ד. נצר:
קואופרטיב "התקוה" הוא מבין הוותיקים. הוא
קייר מאז שנת 1930 בתל-אביב, בדירה מאד מאד
צנועה. ישנם שם 2-3 אנשים פקחים. מנהל הקואופרטיב הוא אדם עוור,
אבל הוא איט חכם ופיזק ממדרגה ראשונה.

הם עוסקים בעשיית מחצלות, מברשות וכל מיני דברי קליעה אחרים.

המענין הוא, שמספר עוורים הכיר אותו לפי קולו. אלה היו עוורים שהפגינו, בזמנו, נרחבת הכנסת.

חלק מעוורים אלה שנקלטו שם עובד בתור חברי הקואופרטיב וחלק עובד ונחשב בתור מועמדים. מספר העוורים שם הוא 13; בתוך הקואופרטיב הזה יש 5 ירושלמים. והבעיה היא, למעשה, סניף ירושלמים. טענתם היא, מקור פרנסה ועבודה.

במידה שעורך כזה עובד טוב, אז הכנסתו הממוצעת היא 5-6 לירות ליום. יש גם כאלה שמרוויחים 3 לירות ליום, ואלה הם המועמדים. הם אינם צעירים בגילם. כושר עבודתם נראה לי, כמוגבל במקצת. האנשים זקנו.

הם רכשו מכונות באמצעות השילומים, המכונות הן כנדות ומסובכות. ואצלי התעוררה השאלה, אם נחוצות מכונות כאלה לאנשים אלה, ועוד חשבתי: הפעלת מכונות אלה בדירה זו, אין זה בא בחשבון. המכונות קרובות אחת לשנייה.

הם נתקלים גם בעיית המימון. הם תובעים ממשרד הסעד לממן להם, לכל הפחות, 20-25 אלף לירות כהון חוזר.

זאת ועוד: בעיית סניף ירושלמים. הם מתלבטים אם להקים קואופרטיב נפרד של סניף ירושלמים. אנחנו לא בקרנו בסניף זה. ואז עומדת שאלת שיווק התוצרת. הם קיבלו עדיפות בשיווק התוצרת שלהם; משרדי הממשלה קובים מתוצרתם.

הם מתאוננים שיטנה התחרות ביניהם לבין כפר העוורים של מלב"ן; קיימת גם בעיה רצינית של בית-חרושת המתנהל ע"י אנשים פקחים המייצרים אותה תוצרת, והתוצרת שלהם היא טובה.

טרם קבלנו את תשובת משרד הסעד, מדוע הוא אינו מוכן לממן את הכסף אותו הם זורשים.

היו"ר מ. ארם: תרשו לי להסלים דבר מה. נבקורנו זה היה גם ב"כ משרד העבודה, ראינו כי משרד

זה אחראי לעניין זה.

סוכם כי ועדת המסנה תקיים ישיבה משותפת במחלקת השיקום של משרד הסעד לבירור נוסף של העניין. אני מבקש מכם, להטיל על ועדת המסנה להמשיך לברר את בעיית קואופרטיב "התקוה" על מנת להביע לידי סיכום בעניין זה.

ועתה, ברצוני להעיר בקשר לקואופרטיב, אני אינני סבור שהמכניזציה יכולה להיות להם לרוועץ. הם טוענים שהם יכולים להסתמס במכונות הללו. אבל צדקה חכמת הכנסת נצר שהמקום הוא צפוף.

רצוני להמשיך במסירת תוכן הסכתבים הנמצאים בתיק, לידיעת החברים: סכתב מיום 10.1.57 של קופת-חולים "המב"ם". (קורא) ישנה גם תשובה של משרד הבריאות אל קו"ח זו (קורא). ועוד: הם מבקשים להיפגש עם ועדת השירותים.

ד. נצר: בכנסת הראשונה, והמסכנו בכנסת השניה לדון בעניין קופות-החולים. שרי הבריאות דאז מינו ועדה מיוחדת על מנת לבדוק וללמוד את בעיות קופות-החולים בארץ,

והוטל על ועדה מיוחדת זו לקבוע מהו הקריטריון לפיו תוכר קופת-חולים כמוסד, מהו המיבנה אשר חייב להיות בקופת-חולים. הוועדה הזו יטבה וביררה עם כל הגופים. אני הייתי חברת ועדה זו, והסני היה חבר הכנסת אלטמן. אנחנו נפגסנו עם כל הגופים הנוגעים בדבר; עיינו בחומר רב אותו קבלנו מכל הגורמים. לאחר מכן הוצאנו מסקנות אשר נתקבלו על דעת כולם.

הוועדה הזו קבעה כללים, ובין היתר, היא לא הכירה בהרבה קופות-חולים ולא רק בקופת-חולים הרמב"ם.

קופת-חולים הרמב"ם הנו ארגון פרטי של קבוצת אנשים, או של חברה.

ביררנו היטב מה צריך להיות הקריטריון עליו אפשר לבנות קופת-חולים, ולא רק קו"ח הרמב"ם פנתה אלינו; היו הרבה כאלה אשר פנו אלינו.

והיתה עוד סיבה אחת פשוטה מדוע לא הכרנו בקופת חולים הרמב"ם, והיא: נקבע בג של מסים שהקופה היתה צריכה לנבות. החברר, כי קופת-חולים הרמב"ם לא הגיעה לגב זה. ולכן היא אינה זכאית לקבל תמיכות. חוסבני סקופה זו יכולה לפנות למסרד הבריאות ולא אלינו. אני שמחה לציין שועדת מסנה זו עשתה עבודה יסודית ונאה, ואני שמעתי זאת בסקירתו של שר הבריאות לפני חדסיים.

הי"ר ט. ארם:
אני מניח, שסמענו כאן אינפורמציה מלאה. אולם חוסבני כי יש להם יסוד לפנייתם זו, כי אחרת מסרד הבריאות לא היה כותב להם למסור יותר פרטים. ועוד: יש כאן עוד מכתב ממסרד הבריאות, המתרה בהם, שאם לא יקבל תשובה למכתבו תוך 6 ימים מתאריך המכתב, יבין מסרד הבריאות כי הם אינם מעוניינים בתמיכה.

ג. נצר:
אמרת כי לוועדת הסירותים אין מה לעשות בענין זה.

ב. ארדיטי:
מי מינה את ועדת מסנה זו?

ד. נצר:
היה זה מינוי אישי.

ט. כפרי:
לדעתי, כל מכתב חייב לקבל תשובה, ולא תשובה רשמית גרידדה, כי אם תשובה עניינית. את התשובה העניינית אפשר למסור בסני דרכים; או למסור ליושב-הראש, שהוא יתענין בדבר, או שנקבל אינפורמציה מאותה רשות או אותה ועדה שהיתה מסונה לענין זה. עברו בכל זאת ארבע שנים מאז. מוטב שנשמע אינפורמציה ממסרד הבריאות בקשר לכך.

ר. הקטיין:
אינני חושבת שצריך לחפש תעסוקה לוועדת הסירותים, אלא להיפך - צריך לחסוך בזמנה של ועדת הסירותים, ולא לחדש פעולות אשר, בזמנו, נחקרו, ומאז שום דבר לא נתחדש.

אנחנו שמענו את סקירתו של שר הבריאות והוא הסביר ענין זה.

ב. ארדיטי:
לדעתי, אנו חייבים להזמין את האנשים האלה.
פנו אלינו בדרישה - אנו סוכרים לסמוע אותם
על מנת לדעת מה בקשתם.

(ב) קיימת החלטה בענין זה מהכנסת השניה,
ולא מהכנסת הסליטית, הרי ההרכב של הוועדה הזו הוא אחר לגמרי, הכוח
הוא שונה והתנאים הם שונים. לכן מציע אני, להזמין את באי-כוח
קופת-חולים הרמב"ם.

ב"צ הראל:
לגבי
אני חוזר ומציע - כשם שאני מציע/כל בעיה
ובעיה - למנות ועדת מסנה נת 2-3 חברים,
שהיא תשב עם האנשים האלה בנוכחות משרד הבריאות, ולאחר מכן להביא
את הדברים למליאת ועדת הטיירות.

הי"ר ט. ארם:
ואילו אני אומר: שאין להעלות על הדעת שהפניה
אלינו לא תיענה, אין זה ענין אם יש לנו הרבה
עבודה או לא. עבודתנו מסקפת ומצלמת כל פניה אלינו. אולם, לדעתי,
אין טעם להזמין את האנשים האלה מבלי לסמוע, קודם לכן, את משרד הבריאות.

אני מציע, שאנו נקבל את הצעתם של חברי הכנסת
כפרי והראל, שאנו נכרך את הבעיה הזו, קודם כל, עם משרד הבריאות.
(ב"צ הראל: הצעתי היא - בנוכחות משרד הבריאות). אני אומר, שנשמע
קודם את משרד הבריאות.

אנחנו נקבע עכשיו ועדת מסנה בת שני אנשים,
והם דסאים - אם הם ימצאו לנחוץ - לבקר גם בקו"ח הרמב"ם, והיא תתירם
איך שהיא תתרשם.

אני רואה שאתם מציעים שאנו נקבל תשובה ממשרד
הבריאות לפני שאנו נמנה את ועדת המסנה. אני מציע זאת.

ה צ ב ע ה

בעד סמיעת ב"כ משרד הבריאות בענין קו"ח הרמב"ם
לפני שתיבחר ועדת מסנה לענין זה - רוב

בעד בחירת ועדת המסנה לענין קו"ח הרמב"ם
אשר עליה יוסל לספל ולכרך בעיה זו - מעוט

הוחלט לסמוע את ב"כ משרד הבריאות
שלא בנוכחות נציגי קו"ח הרמב"ם.

הי"ר ט. ארם:
אנו נעבור עתה לענין ייבוא הבגדים.

ש. כפרי:
אני מציעה שועדת המסנה לענין ייבוא הבגדים
תשב עוד פעם, והפעם ישתתף גם חבר הכנסת ארדיטי,
כדי לקבל את הסיכום בענין זה.

ח. יהודה:
בתוך זרם העליה שהגיע אלינו בסנת 1950/51,
היו אנשים אשר בארץ מוצאם הם עבדו בתור
עוזרים לרופאים. ואילו כאן, בארץ, אין הגדרה כזו, אלא יש אח מעטי
או אח מוסמן.

למקומות מרוחקים ומנותקים בארץ לא שולחים
אח או חובש, אלא עוזר לרופא. הוא ממלא תפקיד חשוב מאד. אפשר
לסמוך על עוזר לרופא משום שהוא גמר את כל חוק הלימודים ונוסף לזה,
סלזש שנות לימודים באוניברסיטה.

ישנם רבים כאלה שהיו בעבר עוזרים לרופאים,
והם טוענים כי בחוק הם אינם מוגדרים, והם רוצים לקבל את התואר הזה
גם כאן. אז לפחות שהם יקבלו תואר של חובש מוסמך.

היות ומשרד הבריאות יהיה מוזמן לישיבה
הבאה, אני מציע שנשאל אותם מה דעתם על ענין זה.

ה ו ח ל ט
להעמיד לסדר היום של הישיבה הבאה את הסעיף
הבא: תקציב משרד הבריאות.

הישיבה נבעלה בטעה 10.30.